

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: piątek, 20, marzec 2020 14:50

Bartłomiej Zydel

Odśloni: 1315

Organy administracji architektoniczno-budowlanej obu instancji uznały niejako „z automatu”, że plan ochrony parku krajobrazowego uchwalony przez Sejmik Województwa powoduje niedopuszczalność budowy stacji bazowej telefonii komórkowej. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach nie przychylił się jednak do takiego podejścia. Co powiedział Sąd?

Według składu orzekającego stwierdzenie takie było co najmniej przedwczesne. W ocenie WSA zarówno Starosta, jak i Wojewoda Śląski nie dokonali żadnych ustaleń w tym zakresie – i merytorycznych, i dotyczących obowiązującego stanu prawnego. Wskazali jedynie, iż przesłanką odmowy zatwierdzenia projektu budowlanego jest to, że nieruchomości objęta wnioskiem znajduje się na terenie parku krajobrazowego. Przywołali tu treść art. 17 ust. 1a. ustawy o ochronie przyrody, zgodnie z którym „w parku krajobrazowym, w strefach, o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 7, dla terenów:

1) objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego wprowadza się zakazy:

a) lokalizowania nowych obiektów budowlanych,

b) zalesiania”.

Równocześnie dodali, że plan ochrony dla parku krajobrazowego m.in. w tym zakresie jest aktem prawa miejscowego.

W ocenie Wojewody organ I instancji dokonując oceny zgodności zamierzenia z przepisami prawa miejscowego był związany treścią ustalenia uchwały Sejmiku Województwa w przedmiocie przyjęcia planu ochrony dla parku krajobrazowego i musiał odmówić zatwierdzenia projektu budowlanego dla planowanego przedsięwzięcia.

Według Sądu w tym zakresie organy administracji nie dostrzegły art. 17 ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie przyrody, zgodnie z którym zakazy, o których mowa w ust. 1-1b (czyli m.in. zakazy lokalizowania nowych obiektów budowlanych dla terenów objętych planem miejscowym) nie dotyczą „realizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Powołując się zatem na wspomniane wyżej przepisy ustawy o ochronie przyrody organy administracji powinny zdaniem Sądu w sposób bezsporny ustalić, czy planowana inwestycja ma charakter „celu publicznego”. Wtedy będzie można dopiero ustalić, czy przywołane przepisy mogą znaleźć zastosowanie w rozpoznawanej sprawie. I wtedy byłoby możliwe dokonanie przez Sąd prawidłowości rozstrzygnięcia zarówno organu I, jak i II instancji.

Ponadto w trakcie postępowania przed organem I instancji zostało wydane postanowienie zobowiązujące inwestora do usunięcia wskazanych nieprawidłowości w przedłożonym projekcie budowlanym, polegających na doprowadzeniu „do zgodności przedmiotowej inwestycji z zapisami uchwały Sejmiku Województwa w sprawie ustanowienia planu ochrony”. W kontekście powyższych rozważań Sąd uznał, że nie uzasadniono w sposób wystarczający nakazania inwestorowi dostosowania projektu budowlanego do aktu prawa miejscowego – w sytuacji, gdy nie wykazano, że wspomniany akt dotyczy planowanego przedsięwzięcia.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 26 lutego 2020 r., II SA/Gl 1475/19

Pozwolenie na budowę stacji bazowej w parku krajobrazowym – trzeba przeanalizować „inwestycję celu publicznego”

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: piątek, 20, marzec 2020 14:50

Bartłomiej Zydel

Odśłony: 1315

Źródło: [CBOSA](#)